

men de Hjem, som ønsker og er i Stand til selv eller paa anden Maade at give Børnene en forsvarlig Husholdningsundervisning, bør have Adgang til at faa Børnene fritaget for Skoleundervisning i Husholdning. Herpaa sigter Bestemmelsen i § 3, Stk. 3. Der kan herefter være Spørgsmaal dels om almindelig Fritagelse for Skolegang herunder ogsaa med Hensyn til Husholdningsundervisning, dels om særlig Fritagelse for Skolegang med Hensyn til Husholdningsundervisning, og dels endelig om Fritagelse for offentligt anerkendte Skoler for at afholde Husholdningsundervisning, alt under Forudsætning af, at Børnene paa anden Maade faar en Husholdningsundervisning, som staar Maal med den i Henhold til Stk. 1 foreskrevne Undervisning.

Til § 4.

Den i denne og efterfølgende Paragraffer omhandlede ensartede Husholdningsundervisning for den kvindelige Ungdom er det centrale i den ved Lovforslaget foreslaaede Nyordning. Man søger paa Frivillighedens Grundlag at gøre det muligt for hele Landets kvindelige Ungdom at faa den grundlæggende Uddannelse i Husholdning, som enhver Husmoder og Husmedhjælper bør have, og at gøre Adgangen til denne Undervisning saa let, at det kan opnaas, at næsten hele Landets kvindelige Ungdom søger denne Undervisning, hvilket selvsagt vil være af uvurderlig Betydning for Folkesundheden og Landets Økonomi. Undervisningen maa indrettes saa mange Steder, at det ikke er til væsentlig Ulempe for nogen i hvert Fald een Gang om Ugen at søge denne Undervisning.

Man har ment, at de grundlæggende Kundskaber vil kunne bibringes Eleverne paa 3 Halvaar med 100—150 Timer. Den nødvendige Færdighed i Husholdning kan naturligvis kun bibringes Eleverne, saafremt de samtidig deltager i eller tidligere har deltaget i praktisk Husgerning.

Planen for Undervisningen fastlægges i Hovedlinier af Undervisningsministeren efter Forhandling med Ministeriets Husholdningsudvalg som en fælles Plan for hele Landets Ungdomsundervisning, der suppleres af en af Amsudvalget godkendt Undervisningsplan for den enkelte Klasse, jfr. § 6, Stk. 1 og § 7, Stk. 4. Naar der i Lovforslaget er givet et vist Spillerum med Hensyn til Timetallet, er Formaålet hermed fortrinsvis, at Undervisningsministeren skal kunne fastsætte et forskelligt Timetal for de 3 Klasser; men Undervisningsministeren er dog ikke afskaaret fra at godkende Afvigelser fra det normale Timetal, hvor Forholdene maatte tale derfor, ligesom Ministeren ogsaa maa have Adgang til, om det skønnes fornødent, at godkende Afvigelser fra den normale Plan for Undervisningen under Hensyntagen til de forskelligartede Forhold, som maatte gøre sig gældende i Landets forskellige Egne, dog at Undervisningen i sine Grundtræk bør være ensartet, saaledes at Eleverne føres til det samme Maal, og at de ved Flytning kan fortsætte Undervisningen det tilflyttede Sted.

I Stk. 2 har man angivet de Fag, som Undervisningsplanen i hvert Fald skal omfatte, men Undervisningsministeren er ikke afskaaret fra i Planen at medtage andre Fag som obligatoriske eller fakultative.

Af afgørende Betydning er det, at Undervisningen er vederlagsfri. Det Indskud, som der i Stk. 3 aabnes Adgang til at opkræve, maa kun være et i Forhold til Bekostningen ved Undervisningens Afholdelse ganske ubetydeligt Beløb, f. Eks. 5 eller 10 Kr. Naar man mener at burde aabne denne Adgang til at opkræve et mindre Indskud, skyldes det, at Erfaringen viser, at Eleverne ofte er mere tilbøjelige til at forsømme en fuldstændig vederlagsfri end en betalt Undervisning. En Bestemmelse om, at Indskudet tilbagebetales til de Elever, som gennemgaar hele Undervisningen, vil yderligere opfordre Eleverne til at gennemføre Undervisningen.